

لذات حلال جنسی موجب شوق در عبادت می‌گردد

شماره پرسش: ۲۴۱۵۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۳/۱ ۰۴:۱۴:۳۹

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیز و ارجمند: قبولی طاعات و عبادات شما را در این ماه عزیز از خداوند متعال خواستارم. بنده حدود ۲ سال از ازدوایم می‌گذرد و همسر من از همان اول ازدواج تمایل بسیار کمی به روابط جنسی داشت. همسر من با توجه به اینکه سرد مزاج بود مرا نکوهش می‌کرد و بعضی وقتها هم به من می‌گفت تو مثل حیوان هستی و چرا اینقدر تو به من دست می‌زنی و حتی بعضی اوقات هم با هم دعوا می‌کردیم. ولی اکنون مورد فوق را فقط تحمل می‌کنم و به ندرت با او مشاجره می‌کنم. حال سوال من از حضرتعالی این است: آیا این تحمل من در محضر خداوند ارزشی دارد و در راستای فرمایش «موتوا قبل ان تموتوا» است و خداوند می‌خواهد مرا از این شهوت قبل از مردن رهایی دهد یا در جهان آخرت به من می‌گویند اشتباه کردی که اینقدر به خودت زحمت دادی باید یک شخصی را برای خودت صیغه می‌کردی. و آیا این اتفاق برای من نوعی هدایت تکوینی نیست؟ آیا تحمل این کمبود برای سیر و سلوک مفید است یا مضر؟ لطفاً برای من توضیح دهید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: درست است که میل جنسی مربوط به بُعد غریزی ما است و ربطی به ابعاد فطری انسان ندارد که محرومیت از آن موجب نقص در انسانیت انسان شود؛ ولی لذات حلال جنسی موجب شوق در عبادت می‌گردد و چه خوب است که با رابطه‌ی خوب با همسران در این مورد با هم کنار بیایید زیرا برای ایشان هم آن رابطه‌ی جنسی لازم و مفید است. و وظیفه‌ی زن است خود را و زیبایی‌های خود را برای همسر خود عرضه کند. موفق باشید